

Mening, en foreløbig Afgjørelse eller Beslutning, han har fattet med Hensyn til et eller andet Tilfælde, da kan jeg ikke see rettere, end at Skifteforvalteren, s. Ex. naar han i det Tilfælde, som det ærede Mindretal nævnte, i Henshold til de Anmeldelser af Forbringere, der ere fremkomne i et Bo, har forfattet en Liste over Creditorerne, og der da meddeles ham Oplysninger, som medføre, at Ordenen i Listen bør være en anden, ikke kan have nogen som helst Hyst til at beholde den Concurss-Orden, han havde opstillet; thi Skifteforvalteren er jo dog virkelig ikke i nogen Henseende interesseret i Andet end i at tildele Enhver Sit efter den Orden og paa den Maade, Retten tilfiger, og naar han bliver oplyst om, at de Meddelelser, han har lagt til Grund for denne Listes Affattelse, ere mangelfulde, saa kan jeg dog virkelig ikke troe, at han skulde have nogen synderlig Hyst til at være stiv i at beholde den Orden, som han engang foreløbig havde, ikke slaaet fast, men fremlagt som et Forslag for Creditorerne, for at de kunde gjøre de Erindringer derimod, som de maatte ønske, og for at disse Erindringer, forsaavidt de vare begrundede, kunde blive tagne tilfølgende. Som sagt, jeg maa vedblivende ansee det at adskille Retspleien fra Forvaltningen med Hensyn til Skiftevesenet for at medføre saa mange Vanstæligheder, at jeg af den Grund, ikke paa nogen Maade kan gaae ind paa Mindretallets Forslag, medens jeg forøvrigt er enig med det ærede Mindretal i den Hovedbetragtning, at det, naar der skal vælges 3 Skifteforvaltere, ikke synes nødvendigt ved Valget at være indskrænket til 3 Hof- og Stadsretsassessorer. Men dette Forslag foreligger jo ikke saaledes særskilt, at jeg kan have videre Anledning til at høre mig derom. Jeg maa saaledes af de Grunde, jeg har anført, stemme mod det ærede Mindretallets Forslag og anbefale Fleertallets Forslag til Vedtagelse.

Tscherning: Jeg behøver vist ikke her i denne Sal at bringe i Erindring, at Mager over Skifteforvaltningen og Skiftevesenet meget ofte have gjenlydt rundt om i Landet, at man meget har ønsket en Forandring, og det en Forandring, hvorved Skifteforvaltningen mere kom over i

Hænderne paa de i Sagen Interesserede end nu under den offentlige Skifteforvaltnings Indflydelse, der saa lidt og saa usikkert svarer for de indkomne Skiftemidler. Vi have hørt for mange Exempler paa, hvor slet saadanne Midler have været behandlede, til at vi ikke skulde ønske, at Forholdet fik en anden Skikkelse. Jeg nævner kun dette, for at henlede Opmærksomheden paa, at det, man søger gennem Mindretallets Forslag, kun er Begyndelsen af den hele Reform. Det er jo uheldigt, at det, der iver fra Udvalget forelaa som Fleertallets Mening, iaar alene skal repræsenteres af Mindretallet; det er rigtigt, siden det er saa, men det er uheldigt for dem, der dele Mindretallets Mening. Det er heldigt for det ærede Medlem, der iver var i Mindretallet (Klein), men det er uheldigt for mig, der iver var i Fleertallet, og det er dobbelt uheldigt, da vi her i denne Forsamling savne den Mand, der forrige Aar var Fleertallets Ordfører og som havde en væsentlig Andeel i Forslagets Affattelse, en Mand, hvis juridiske Dygtighed og store Praxis i alle Sager af denne Art vist ikke her vil sættes tilside af Noget; der er vist Ingen her i denne Forsamling, der tillægger sig selv eller nogen Anden en større Forening af Indsigt og Øvelse i Forretninger, der staae i Forbindelse med det her omtalte Forhold, end man tillægger denne Mand. Det er vigtigt for mig som Lægmand, der her kommer ind i Sager, hvis Afgjørelse man saa ganske har overladt til Juristerne, at jeg ogsaa kan støtte mig til en Autoritet, men jeg kræver ikke Andet deraf, end at man vil indrømme, at jeg, idet jeg taler i denne Sag, ikke taler, uden at Andre, der have den anerkjendte, den stempede Dygtighed, idetmindste i Resultatet ere komne til det Samme som jeg. Dette er blot en Retfærdiggjørelse, fordi jeg tør forsøge paa det, jeg nu agter at gjøre, og det er, for det Første at komme til en Erkjendelse af, hvad Skiftet i sin egentlige Natur er, og hvad hele denne Skifteforvaltning, som man ophører til en judiciel, d. v. s. en Domsact, egentlig er. Er Skiftet egentlig Noget, der i sit indre Væsen kommer Offentligheden ved, før Trakten er der? Skiftet angaaer kun de Enkelte, og det skal være indrettet saaledes, at saalænge de